

Domovina

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. — **Dopisi** naj se izvolijo frankirati. — **Rokopisi** se ne vračajo. — **Za inserate** se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. **Velja** za celo leto 1 glid. 20 kr., za pol leta 60 kr. — **Denar** naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji

Volilni shod slov. poslancev

gg. dr. L. Gregorec-a in dr. Fran Jurtele pri sv. Janžu na dravskem polji.

Dné 25. septembra 1892 vršil se je popoldne po večernici volilni shod pri sv. Janžu na dravskem polji. Misel, baš tukaj sklicati shod volilcev in jim poročati o raznih predmetih parlamentarnega delovanja, je bila dokaj srečna, saj še itak, kolikor vemo, ni bilo doslej v tej bližini volilnega shoda; in vendar bije tukaj, kakor smo se radostno prepričali, toliko vnetih slovenskih src, da se človeku kar prsa širijo videčemu tak lep napredek narodne zavesti. Le tako naprej in sovražnik jel se bo umikati; mi vstajamo, a vas je strah.

Shod bil je sklican v prostorih gosp. graščaka Ebensfelskega; prostor je bil primerno ozaljšan; na odličnem mestu visela je podoba Nj. Veličanstva. Iz Ptujja pripeljalo se je nekaj rodoljubov, ki so spremljali g. poslanca dr. F. Jurtele, dočim se je g. poslanec dr. L. Gregorec dopeljal že prej z mešanim vlakom iz Račjega.

Ko smo došli, čakala nas je lepa množina volilcev. Po prijaznem pozdravu nastopijo vrli pevci in pevkineje pevskega društva pri sv. Janžu, ki se je pred nekaj časa pod vodstvom vlč. gosp. kapelana J. Kralja osnovalo, in zapoje tako milo, da je slehernega prešinilo veselo navdušenje. Nato se prične zborovanje, predsednikom izvoli se veljoposestnik pri sv. Janžu, g. Davorin Fric, zapisnikarjem g. dr. A. Brumen iz Ptujja. Na to nastopi državni poslanec vlč. g. dr. L. Gregorec na oder, navlašč za to pripravljen, in razvija v poldruho uro trajajočem govoru smer in uspehe svojega delovanja v državnem zboru. Najprvo opomni, da si smatra za svojo dolžnost biti nepretrgano v dotiki s svojimi volilci; neovrgljiva istina je, da je vlč. g. dr. L. Gregorec eden istih poslancev, ki je sklical že največ shodov na Slovenskem. Potem pojasnjuje na drobno, kako se je v gospodarskem obziru potegoval za koristi svojih volilcev. Omenja postave o vojaški taksi in o njeni nedostatnosti, trdeč, da se je potegoval za to, da se najrevnejšim

stanovom odpusti celo ta davek; volilci so mu v tem obziru pritrjevali. Omenja nadalje svojega delovanja v agrarnem klubu; pravi, da je podpiral predlog g. poslanca V. Pfeiferja, ki zahteva, naj se že sedaj za bodočo (l. 1896 se vršče) cenitev grunta skoz 3 leta zaznamuje vrednost posameznih pridelkov, da se potem dobi prava vrednost zemljišč in omogoči pravična razdelitev zemljiškega davka; nadalje govori o izterjavanji davka, ter o tem, da je nasvetoval naj se znižajo zamudne obresti pri davkih in odpravijo davčni eksekutorji; preide potem k že zastarelemu užitninskemu davku ter pravi, da je skušal to doseči, da se obrtnikom previsoko od finančnih oblastij ne naganja cena, če se hočejo z erarjem pogoditi; pri nasvetovanem borznem davku je krepko poudarjal, kako pravično bi bilo uvesti ta davek; kajti če kmet mora tako visoki desetek od vsake promene v posesti plačevati, zakaj bi borzni židje, ki v tako hitrih časih prominjajo toliko milijonov na borzi ter jih preobračajo iz ene roke v drugo, ne plačevali primerne desetka od vsake promene premakljivega kapitala. In vendar — pravi govornik se je našel jeden slovenski poslanec, ki je bil proti temu, tako pravičnemu in umestnemu obdačenju borznih židov. — Slovenci, treba bode si to dobro zapomniti. Govornik preide potem na pojasnjevanje stavbinskega zakona, omenjajoč, da se je potegoval za to, da se na deželi ne bi zahtevalo, da pri vsakem stavišču naredi inženier obris nameravane stavbe. To je za kmete predrago. Nadalje prestopi g. govornik k važnemu vprašanju ameriških trt ter pojasnjuje, da se je po njegovem nasvetu sklenilo dati brezobrestna posojila takim posestnikom, kojih vinogradi so uničeni od-trtne uši; omenja državnih naprav za gojitev ameriških trt na Bizeljskem in na Borlu. Končno povdarja, da se je doseglo vsaj to, da je poljedelski minister grof Falkenhayn priznal v javni seji da kmetski stan gineva

in propada. To priznanje ima že svojo vrednost. —

Potem se obrne g. govornik na politično stran; omenja kako se nam krati ravnopravnost, kako se tepta čl. 19. osnovnih zakonov, povdarja, kako slabo se godi našemu jeziku v šoli in uradu; kako se nastavljalno uradniki slovenščine nezmožni, kako se preganjajo uradniki, ki so rojeni iz kmetijskega sloja naše države (vide slučaj Brumen itd.) ne pozabi pa tudi omeniti, da je slovensko ljudstvo si deloma samo krivo, če se mu v uradu krivica godi, ker premalo odločno zahteva slovensko uradovanje. Končno še tudi opomni kako poguben je dualistiški osnov našej državi, ki ima le to poslednico, da gospodujejo v onej državnej polovici Madjari, v tej pa Nemci vsled česar smo Slovenci pritiskani v obeh polovicah, kar bi ne smelo biti.

Po tem govoru, ki je bil sem ter tja pretrgan z burnim ploskom in odobravanjem, nastopi deželnega glavarja namestnik g. dr. Fr. Jurtela. On v kratkem, a jedrnatem govoru pojasni stališče Slovencev v deželnem zboru; pravi, da se tam v Gradci za Slovence ne da nič doseči, ker nemški konservativci niso zanesljivi zavezniki. Po njegovem mnenju bi kazalo deželnemu zboru v Gradcu sploh hrbet obrniti; kajti niti v nijednem odseku nimajo slov. deželni poslanci toliko glasov, da bi mogli predloge staviti. To žalostno stanje bi napotilo govornika, da predlaga, naj se slov. dež. poslanci odtegnejo deželnemu zboru. Da se to do sedaj ni zgodilo, zakrivili so nekteri drugi poslanci, kterim to ne dopada; on se je udal večini. Prihajajoč na posamezne postave in predloge omenja govornik posebno nujne zadeve, da bi se vendar enkrat uravnala struga Drave; burno posmehovanje prouzroči govornik s tem, da omeni kako različne črteže ponuja deželni glavar grof Wurmbrand lastnik gradu Borl, čegar pod-

nožje upira ta reka, za uravnavo Drave. Omeni še v kratkem predloga o ženitnem privoljenji in o zdravstveni postavi ter konča svoje v uzornej besedi sestavljeno poročilo s trikratnimi „živijo“ presvitlemu vladarju. Cela dvorana, ki je postala med tem jako soparna zaorila je glasan trikratni „živijo“ presvitlemu cesarju.

Na to stopi predsednik gosp. Davorin Fric na oder, se zahvali govornikom in predlaga, da se njima izreče popolno zupanje in udanost ter zahvali za njihovo trudapolno in vendar tudi uspešno delovanje.

Vsi navzoči so glasno pritrdili temu predlogu.

S tem je bil oficijelni del končan. Vrli pevci in pevkinja pa so nas potem do mraka razveseljevali v prostem zborovanji s svojimi krasnimi popevkami.

Med petjem se je govorilo več napitnic, posebno vrlim poljancem, ki so danes tako sijajno pokazali svojo narodno zavednost, pevcem in pevkinjam itd.

Ko nas je objel tihi mrak, premestili smo se v krčmo g. Sela, kjer je bila prosta zabava.

Vse se je vršilo v lepem, uzornem redu brez redarjev, brez orožnikov. To je dokaz lepe narodne discipline. Le tako naprej, vrli poljanci! S takim obnašanjem bomo svetu pokazali, da „Slovan gre na dan“.

Kakor že rečeno, vsa čast gre vrlim narodnim pevcem in pevkinjam pod vodstvom g. kapelana Kralja. Le tako napredujte spominjajoč se prekrasnih besed:

Delaj, moli hčerka moja,
Tudi poj, veselo vmes,
Da rosi le sreča Tvoja
Domovini čast z nebes.

Kedar pa boste osnovali bralno društvo pri sv. Janžu, bomo Vas Ptujčani spet obiskali, da se radujemo z Vami. Toraj na svidenje!

Ptujčan.

Govor

g. dr. Jos. Serneca iz Celja na I. slov. katoliškem shodu v Ljubljani.

Prezvišena gospoda kneza i škofa,
preslavna skupščina!

Z nelahkim srcem stopim danes pred tako odlično občinstvo, vendar okolščine, da je preslavni odbor I. slovenskega katoliškega shoda meni kot posvetnemu možu račil podeliti besedo pri tako imenitni priliki, ta znak velikega zaupanja mi daje pogum, da zaupljivo prosim prezvišene navzoče poslušalce in preslavno skupščino za njihovo prizanesljivost in potrpljenje.

Ne pristoji meni govoriti o sveti naši veri, k temu so poklicani gospodje, kteri posvečujejo celo svoje življenje službi Božji, uku in pouku katoliške vere.

Prosim pa za dovoljenje opozarjati z ozirom na pozno današnjo uro v najkrajših potezah na najglavnejše uspehe in rezultate kristjanske zlasti katoliške vere.

Vse kulturne države na celem svetu so osnovane na kristjanski podlagi, vsa prava kultura na celem svetu je kristjanska

— države pa, ktere niso kristjanske na primer kitajska, vse mahomedanske države, — da ne govorim o afriških, avstralskih in drugih divjih narodih — so daleč zastajali, ni tam življenje za človeka spodobno, ni nobeden kulturni razvoj ali napredek, pa tudi z nekrstjansko vero nobena prihodnost za njih.

Kako različno proti tem pa je življenje pri kristjanskih zlasti pri katoliških narodih!

Osupniti nas mora velikanski organizem, da so vse katoliške dežele razdeljene v škofije in župnije, tako da v tacih deželah ni katoliškega človeka, kateri ne bi imel svojega dušnega pastirja, da tedaj vsaki katoličan naj bode mogočen ali reven in naj bode od sveta še tako zapuščen, vendar lahko vživa od poroda do groba duševno pomoč od duhovskih organov katoliške cerkve.

Katoliška cerkev odgoji in poučuje otroke in odrasle, jim kaže kaj je kristjanska ljubezen, pravičnost, milosrčnost, prizanesljivost, in katoliška kristjanska vera vzame tudi smrti uri vso grozovitost, ker vera vé vsakega še v zadnji uri sprjazniti z Bogom in mu zasadi v srce mir in srečo na mesto divjega obupanja ... na taki podlagi so se razvijale sedajne kulturne države in je napredovalo človeštvo.

Pridem na Slovence.

Bili smo podjarmljeni, tuji zmagovalci je zidal po naših pokrajinah trdnjave, pristaši njegovi so si zidali okoli grada mesto, mestjan je dobil vse predpravice na rokodelstvo, trgovino — Slovenec je bil oropan, poteptan, postal je suženj.

In čudno, — vkljub vsej neskočnej nesreči Slovenec ni obupal in ni poginil! — Katoliški duhoven ga je vedel potolažiti, mu olajšati verige in je vedno več uplival s kristjanskimi nauki na gosposko, ktera je vendar tudi bila katoliška — položaj se je polagoma zboljšal. Leta 1849 je padla zadnja tlaka, izginile so tudi predpravice v mestih, in od leta 1861 naprej so izšle osnovne državne postavbe, ktere so v avstrijskem cesarstvu proglasile enakopravnost vseh narodov, in nikoli ne bomo Slovenci pozabili, in z veseljem tega tudi v tem slovenskem trenutku danes z največjo hvaležnostjo konstatujem, da so se nam podelile vse te dobrote pod vlado sedajnega presvitlega cesarja, Franceta Jožefa! (Gromovito dolgotrajajoče odobravanje.)

Prosti smc tedaj tudi mi Slovenci, vsak ima pravico učiti se vsako znanost, poprijeti se vsakega obrta, in tako ima tudi vsak priliko, prestopiti v vsakteri stan, si pridobiti vsaktero blago, premoženje, čast —

in le tako prosto in enakopravno življenje je za z dušo obdanega človeka dostojno.

Ali enako prostost, kakor mi, ima tudi vsakdo drugi, tudi tujec tudi nekrstjan, — vsakdo ima pravico, naseliti se med nami, nakupiti si zemljo in na vsakteri način si prislužiti med nami svoj kruh, in si pridobiti premoženje — iz tega pa postane nevarnost za tistega, kateri je zaostal v omiki, kateri se še ni vedel zaslombe in pomoči dobiti v družbah in zadrugah — kratko rečeno, nevarna je konkurenca, nevaren je veliki združen kapital posameznim. Veliki kapital hoče požirati majhnega, hoče uničiti srednji stan, to je kmeta in rokodelca, jedro vsakega naroda, — in dobro moramo povdarjati: ta veliki kapital je v rokah nekrstjanov in Darwinistov, to je tacih, kateri potolažijo svojo vest (sit venia verbo) s puhlo cynično filozofijo, da večja moč je isto kakor pravica. Žalibože da se res pri Slovencih vsiljuje tuji kapital, kakor pritiskajo na nas na jugu Lahi na severu in zapadu Nemci, osnavljajo društva, da bi nas preje pokončali, in nam ob jedom iztrgali naših lastnih otrok, da bi jih odgojevali po svojem; Opominjam le na društvo „Südmark“ na nemški „šulferajn“, na inserate v nemških časnikih, ki naznajo, kje je na slovenskem kaka hiša, kako posestvo na prodaj, s pristavkom naj hitro kupi kak Nemeec, sicer bi bila veikanska nevarnost da bi to kupil kak Slovenec ... Pri večjih tovarnah na slovenskem, in celo tudi že na Krajskem osnavljajo tuji čisto nemške šole za slovenske otroke slovenskih delavcev, — če pa pokončajo naš narod in ga popačijo in ga potujčijo, pokončajo tudi katoliško vero, na slovenskem vsaj je ves naš narod katoliški.

Da je ta današnji položaj našega naroda jako kritičen in nevaren, je brez dvombe, pa zbudila se je tudi že zdavno zavest, da se moramo Slovenci rešiti vseh teh nevarnosti le z združenimi močmi, in uzrok, da se je sklical I. slovenski katoliški shod semkaj v belo Ljuljano, tudi nima in ne more imeti drugega namena, kakor povabiti vse katoliške Slovence k skupnem delovanju, — z veseljem pozdravljam delovanje v osekkih, vidimo, da se pretresuje na tem shodu delavsko in rokodelsko ali socialno vprašanje zraven kmetijskega, zraven tiskovnega, zraven šolskega. — Preslavna skupščina! — Za nas vse je tako delovanje dokaz, da I. slovenski katoliški shod hoče združiti vse moči na Slovenskem, hoče organsko sodelovanje vseh stanov pod geslom vse za vero, dom, cesarja — in res, treba bo vseh spojenih sil, napenjati se bodo morale vse združene moči, vseh dobrih Slovencev, da si ohranimo vero in narodnost

in svojo existenco sploh. Kar se takega dozajnega delovanja na Štajerskem tiče, lahko kažem na lepe uspehe; — mi imamo razen katoliško-političnih društev še sadjerejsko, konjerejsko, kmetško društvo, in mnogo drugih društev, kateri pridejo s poukom ali gmotno našemu katoliškemu narodu na pomoč, mi imamo čisto posebno tudi posojilniške zadruge, ktere se tako srečno razvijajo, da že dan danes štajerski Slovenec skoro povprek dela le s slovenskim kapitalom, in če tudi še nekteri ima izposojenega denarja od tujih zavodov, vsaj ima zavest, da ga lahko tudi vsaki dan prestavlja na slovenski zavod, in tako smo slovenskega Štajerja že prec-j neodvisnega napravili od tujega kapitala, — in v tem tiči veliki, veseli uspeh. To pa ni vse; posojilnice pridobivajo vedno več lastnega premoženja, celjska na primer ima že zdaj nad 50.000 gl. rezervnega fonda, in če mislimo, kako bo narodno premoženje naraslo v prihodnjih 20, ali v 50 letih, ako se bo marljivo in pošteno delovalo naprej, smemo mirno upati, da bomo popolnoma neodvisni postali od navala tujega denarja, — in če ste danes morali slišati od nekega prečastitega predgovornika, da narod na nekterih krajih Goriškega propada, — smem hvala Bogu trditi, da na Spodnjem Štajerskem naš narod napreduje — moralno — znanstveno in tudi gmotno.

Tako uspešno delovanje zlasti posojilnic vidimo Slovenci tudi na Koroškem in Primorskem celo tudi v Istriji — in brez zamere — obžalovati moram, da ravno na Kranjskem se takšni zavodi še dozaj niso razvijali v enaki meri, kakor v drugih slovenskih krajih, in brez ovinkov moram trditi, da ravno strankarstvo, domači prepipi so krivi, da narodno delovanje na Kranjskem ni v tej meri uspešno, kakor bi se

to moralo pričakovati od čisto slovenske dežele.

Uprav kot štajerski Slovenec smem z nekim ponosom se oponašati na uspeh sloge, 16 let je, kar prebivam v Celju, tedaj na ekspoziranem kraju, ali med duhovniki in inteligenco niti tukaj niti kje drugod na Štajerskem ni bilo prepira, vsaj ga tudi ni treba, vsaj smo vsi Slovenci, katoličani, mi se ljubimo, se spoštujemo, pa tudi skupaj delamo za svojo vero in za svojo narodnost, pri vseh društvi in zadrugah sodelujejo naši prečastiti duhovniki, prav imenitno je njihovo sodelovanje pri posojilnicah, — in z najhvaležnejšim srcem moram pripoznati, da naša duhovščina doprinaša za narodne in verske namene velikanske žrtve, — da le jedno omenim, z mariborsko, ptujsko in celjsko dijaško kuhinjo in za druge dobrodelne namene prihaja vsako leto po več tisoč goldinarjev od njihovih rok!

Preslavna skupščina! Prvi slovenski katoliški shod si je postavil visoka načela. Združiti hoče slovenske moči, da delajo vsi stanovi v versko-narodnem smislu, — ta namen držimo doledno, da, združimo se, pridobimo vse tiste, kateri še na strani stojijo, ne odklonimo in ne zaničujemo prenglo takšnih, kateri še niso povsem naših nazorov, naš narod je majhen, mi potrebujemo vse svoje narodne moči, da dovršimo svojih nalog in če se sporazumljenje ne more vršiti danes, nikaner ne dopuščajmo razpora, ne odvrnimo se od tistih, kateri niso popolnoma naših misli, nego začnimo jutri iz nova delati na sporazumljenje, in s stanovitnostjo in kristjansko prizanealjivostjo bode končno sloga vladala med vsimi stanovi po celih slovenskih pokrajinah, v slogi pa se bo naš preljubljeni slovenski narod razvijal in ojačil v verskem in narodnem smislu — k temu naj pomoz Bog!

Slovenske posojilnice l. 1891.

Da poleg slovenskih društev, slovstvenih, šolskih, cerkvenih, kmetijskih tudi naše denarne in gospodarske zadruge lepo napredujejo, to mora slehernega domoljuba iz srca veseliti. Posebno lepo vspevajo naše slovenske posojilnice, ki so v teku 20 let tak korak storile, kakor si človek le želeči more.

Ker smo v „Domovini“ že o vsaki posamni posojilnici govorili, moramo zdaj, ko imamo pred seboj v ravno kar izišlem „Letopisu“ skupni pregled, navesti, kako so slovenske posojilnice skupno napredovale, kakošno je njih skupno stanje v posamnih slovenskih krajih in po vsem Slovenskem.

Leta 1891 je delovalo 12 posojilnic na

Koroškem, 13 na Kranjskem, 6 na Primorskem in 18 na Štajerskem, skupaj 49, a v tekočem letu je začelo poslovati še 7 posojilnic, mej temi 4 na Koroškem, 2 na Štajerskem in 1 na Primorskem.

Število zadrugnikov je bilo na Koroškem 3092, na Kranjskem 4391, na Primorskem 616, na Štajerskem 14845, skupaj 22944. Narastlo je število udov od prejšnjega leta (1892) za 3132. Vse slovenske posojilnice so lani že veliko denarja premetale. Koroške posojilnice so imele blizo 1 milijon prometa (nočemo navajati natančnih števil, ampak le okrogla), kranjske blizo 4 milijone, primorske blizo $\frac{1}{2}$ milij., štajer-

ske čez 5 $\frac{1}{2}$, milijona, vse posojilnice pa 10 $\frac{1}{2}$, milijona, skoro za 2 milijona več kakor prejšnje leto. Zadrúžniki vložé svoje deleže v posojilnice; s temi gospodarijo one ter jih posojujejo. Teh deležev so imele koroške posojilnice lani skoro 100.000 gld., kranjske še nekaj več, primorske 25.000, štajerske čez $\frac{1}{2}$, milijona, vse pa blizo pol milijona. To je torej obrtna glavnicca (Betriebskapital) slovenskega naroda v teh zavodih. Vsekako je to že dokaj lepa svota, ki se je za 50.000 gld. od lanskega leta pomnožila. — Posojilnice so ob enem hranilnice, kjer sloherni človek lahko denar na obresti nalaga. Tako so imele slovenske posojilnice blizo 5 milijonov hranilnih vlog, za 1 milijon več kakor l. 1890, in sicer koroške skoro 400.000 gld., kranjske čez 1 $\frac{1}{2}$, milijona, primorske skoro 100.000 in štajerske čez 3 milijone. Od hranilnih vlog dajejo naše posojilnice 4%, 5%, obresti. Vse došle novce posojujejo ali pa jih, če jih imajo veliko, nalagajo pri drugih denarnih zavodih. Razposojenega denarja so imele lani koroške posojilnice blizo $\frac{1}{2}$, milijona, kranjske skoro 1 $\frac{1}{2}$, milijona, primorske čez 100.000 gld., štajerske čez 3 milijone, vse skup čez 5 milijonov, od katerega denarja so jemale 5—7 (8),^o obre-

sti. Pri drugih denarnih zavodih (večjih posojilnicah in hranilnicah, posostvih in v papirjih) so imele naloženega čez 600.000 gld., in sicer koroške čez 20.000, kranjske čez 90.000, primorske čez 2000, štajerske pa čez pol milijona. Na posodo pa ni bilo treba posojilnicam veliko jemati; izposojenega denarja so imele vse le kacic 100.000 gld., in to bi bilo lahko, če bi bilo treba, že plačale s svojo gotovino, ki je iznašala koncem lanskega leta blizo 150.000 gld. Davka in pristojbin so plačale lani vse posojilnice čez 8000 gld., za svoje upravne stroške (delo, papir itd.) so izdale 28.000 gld. Čisti dobiček so imele pa takovle: koroške čez 2000 gld., kranjske čez 17.000, primorske čez 3000 in štajerske čez 40.000, vse skup čez 66000 gld. za 8000 več kakor prejšnje leto. — Najveselejša prikazen je pa to, da imajo naši denarni zavodi že tudi svoje lastne novce. To so namreč zadrúžni zakladi (rezervni fond), ki so za naše slovenske razmere že dokaj veliki, in sicer znašajo pri koroških posojilnicah čez 15.000 gld., pri kranjskih čez 70.000, pri primorskih čez 7000, pri štajerskih pa blizo 200.000 gld., pri vseh blizo 300.000 gld.

Celjske novice.

(Okrajni zastop celjski) dovolil je v svoji skupščini dne 10. oktobra t. l. za železnico Grobelno-Smarje-Slatina do hrvatske meje in zvezo s hrvatskimi železnicami podporo v znesku 20.000 gld. v glavnih delnicah pod tem pogojem, če bode ta železnica gotova do konca leta 1895. in če bodo napisi na postajah dvojezični t. j. nemško-slovenski. Seje vdeležilo se je 16 slovenskih in 8 nemških okrajnih zastopnikov. Proti predlogu izkušenega g. kanonika dra. Gregorec-a zastran napisov glasovali so seveda Neckermann in njegovi tovariši, a bil je sprejet z večino glasov.

(Društvo „Südmark“) krenilo je zadnji čas na „boljša pota“. Ker se slovenska zemljišča ne dajo tako „brez nič“ nakupavati, začeli so maloštevilne novce nabirati za pogorelce na slovenskem Koroškem. — To je blag namen in želeli je le, da bi društvo „Südmark“ štelu podpore prizadetim posestnikom, ne da bi jim bilo potrebno dušo zapisati — nemčurstvu. V tem smeru želeli bi zloglasnemu društvu skoraj veliko srečo, da bi ne vedeli, kam pes taco moli.

(Dva zvoná.) Bralno društvo v Zidanem mostu sklenilo je naročiti nekterim članom

na ljubo tudi nekaj slovenskih časopisov. To je gotovo pravično in pošteno. Vsak čuje lahko dva zvoná. — Ali to geslo ne ugaja celjskemu moniterju. Na vse grlo kriči: „Ven s takimi člani, proč s slovenskimi listi!“ — Nas tako hujskanje ne razburja; le v tolažilo nam je. — Še nekaj let tako dalje in klicali bomo vam lahko na slovenskem Štajerskem brez vsake škode: — srečno! —

(Zborovanje obrtnikov,) ki se je zaradi raznih stanovskih vprašanj vršilo zadnje dni v Ptuj, je glede namena, ki ga imajo obrtniki po vsem odobravanju vredno. — Posebno točke zaradi ugodnejše razdelitve davkov in družih bremen in zaradi ločitve trgovinsko-obrtnih kamor so vsega uvaževanja vredne. Gledé narodnega vprašanja morali bi pa obrtniki biti gotovo bolj naklonjeni slovenski narodnosti, kot so to po poročilu „D. Wacht“ pokazali. Ne le, da je večina obrtnikov na Kranjskem in na Spodnjem Štajerskem slovenske narodnosti, mora se tudi pomisliti, da se veliko teh obrtnikov in sicer na čast njihovi zavednosti — tudi zaveda svoje naronosti. Treba je toraj tukaj tiste pravičnosti do naše narodnosti,

ki jo imajo obrtni in delavski shodi celo na nemškem Dunaji. Primorani bodemo drugače v kratkem tudi na tem polji stopiti odločno na svoje lastne noge, ker svoje narodnosti v naših slovenskih okrajih ne pustimo prezirati.

(Okrajni sastop v Celji) imel je dne 10. oktobra t. l. sejo zaradi podpore za železnico Grobelno-Rogatec. Prišla je tudi nemška gospoda iz Celja. Stavil se je predlog dovoliti podpore 20.000 gl. z ozirom na to, da bode ta železnica vezala tudi celjski okraj s spodnjimi kraji in s tem blagodejno uplivala na naš gmotni napredek. Ta podpora se je enoglasno dovolila. Na predlog vedno odločnega čast. gospoda kanonika Gregorca, naj se pri tej podpori zahteva tudi narodna enakopravnost — in dvojezični napisi na vseh postajah, začel je trobiti gosp. župan Neckermann v velikonemški rog; z največjo nerodnostjo trdil je, da so za to železnico slovenski napisi in slovenske odredbe popolnoma odveč, češ od Celja pa do Rogatca zna vsakdo nemški in kdor ne zna, naj se pa nauči. — Slovenski odborniki so se temu modrovanju celjskega župana naravnost smejali; le odbornika gg. Berks in Vasič, bila sta mnenja, da bi to zahtevanje narodne enakopravnosti mogoče oviralo zidanje železnice — ker je znano, kako blagohoten in naklonjen je zbor nemških gospodov našim narodnim težnjam. — To sklepanje pa ni pravo, že celo ne v tem slučaju. Ako se železnica zida iz deželnih denarjev s podporami okrajnih zastopov, potem se morajo v poštev jemati vse in toraj tudi narodne pravice, pravice dotične dežele in dotičnih okrajev. Opravičeni smo terjati po tem našem glavnem načelu, da se v skora; izključno slovenskih okrajih — Celje, Šmarje, Rogatec — spoštuje naš jezik in naša narodnost. Pri tem načelu moramo ostati in tega načela držati so se tudi odborniki celjskega okrajnega zastopa. — Pri glasovanju sprejel se je namreč z večino predlog čast. g. kanonika dr. Gregorca, da je podpora 20000 gl. od okrajnega zastopa dovoljena le pod pogojem, varovanja narodne enakopravnosti na tej železnici. — In tako je prav! Ako Slovenci plačujemo, smemo tudi zahtevati. Ako nam pa zahtevanje naših pravic ni dovoljeno, naj zidajo železnico z izključno nemškimi denarji! — Postopanje okrajnega zastopa v Celji priporočamo tudi gorko sl. okrajnemu zastopu v Šmarji.

(Telovadba.) Začetkom meseca oktobra pričele so se zimske redne vaje v telovadnici Celjskega Sokola. Telovadi se: v ponedeljek, četrtek in soboto od polu 7 do 8 zvečer; pri tej priliki sprejemajo se tudi

oglasitve članov in telovadcev. — Na dalje prične se s 16. oktobrom — vsako nedeljo od 5 do 7 ure popoldne — poseben pouk za vajence. Potreba rednega gibanja — telovadbe, — katero upliva blagodejno na zdravje in razvoj telesnih sil in s tem tudi na enerzijsko volje, prodira vedno dalje med vse narode in v vse sloje človeške družbe. Upamo toraj, da se bodo tudi v naši telovadnici skupno in redno zbirali vsi prijatelji telovadbe. Na zdar! odbor.

(Odstop barona Winklerja) je celjske polnemce tako razveselil, da so 11. oktobra dopoldne, ko so to novico izvedeli, ta telegram razširjali po posebnih tiskanih listkih po mestu. Ker celjski nemškutarji barona Heina iz časov, ko je glavnil v Radgoni, dobro poznajo, sklepamo iz tega, da se kranjski rojaki nimajo nič dobrega nadjati od novega predsednika. Če pa naši nemškutarčki mislijo, da bodo na Kranjskem njihovi prijatelji zopet na vrh prišli, se motijo. Saj tudi nas na južnem Štajerskem, kjer nam vlada še nikdar naklonjena ni bila, niso zatrli. Zatorej ne veseli se prehitro celjski renegat!

(Ravnopravnost.) Razglasi zavoljo ukazov o zabranitvi kolere morali so se v Pragi na ukaz deželne vlade od občine nabiti v českem in nemškem jeziku. V Opavi v Štezijski ukazal je deželni predsednik celo naznanila v treh jezikih: nemško, česko in poljsko. Vprašamo, zakaj pa naša vlada dremlje? Zakaj ne ukaže slovenskih oklicev v Celju, Mariboru in Ptujju i. t. d.? Oj, baron Kübeck!

Spodnje-štajerske novice.

(Premembe pri č. duhovščini.) Č. g. Iv. Vidmajer, kaplan v Starem trgu pri Slovenjem gradcu, je postal provizor v Zesemu, č. g. J. Marinič, provizor v Marenbergu, pa na Muti in č. g. Al. Vojsk pri sv. Barbari v Haložah. Župnija pri sv. Petru pod gorami se je podelila župniku in deželnemu poslancu, č. g. dr. Iv. Lipoldu v Šmartnem pri Velenju; č. g. Ivan Pajtler gre od Svetinj za kaplana v Ljutomer, č. g. Fr. Kocpek pa od sv. Štefana na Žusmu k sv. Barbari v Haložah.

(Premembe pri učiteljstvu.) G. Fr. Cvirn, podučitelj v Brežicah, je dobil učiteljsko službo v Prežganji pri Litiji. (Temu učitelju, ki je sodeloval pri čitalnici v Brežicah, bila se je na Štajerskem, kjer ni imel še stalne službe — služba kar odvzela ne da bi se mu bilo povedalo, zakaj? Najbrže je bil znani nemškutarški in renegatski šolnik to provzročil brežkim nemškutarjem na ljubo. Gospod Ognjeslav Gröss-

linger, nadučitelj v Kapli, dobil je jednako službo pri Dev. Mar. v Puščavi; gospod Jožef Terček, poduč. v Laporji, postal je učitelj ravno tu; g. Avgust Požegar, do sedaj suplent v Studenicah, def. podučitelj v Spodnji Št. Kunigoti; g. J. Brinšek, podučitelj v Makolah pride v Rečico; gospica M. Delakorde od sv. Tomaža za podučiteljico v Gorico pri Gor. Gradu. Gospica I. pl. Hofbauer, uč. pripravnica podučiteljica v Negovi. Mariborski uč. pripravniki so dobili podučiteljske službe: A. Brence v Šmartnem pri Gor. Gradu, H. Družovič v Poličanah, R. Gril pri sv. Duhu v Ločah Sr. Pečar v Št. Pavlu v Sav. d., Fr. Rožker v Šmarji pri Jelšah, D. Serajnik na Ptujski gori, L. Šerbinek v Svičini, J. Urlep v Št. Ilu v Slov. gor., K. Vrecl v Rogatci, Fr. Zidar, v Laškem trgu in J. Žunkovič v Majnsbergu.

(Vabilo) k zborovanju podružnice sv. Cirila in Metoda za Trbovlje in okolico dne 30. oktobra t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni g. Anton-a Volavšek-a. Vspored: 1. Pozdrav gostov. 2. Poučni govor. 3. Pobiranje letnine od udov za leto 1893. 4. Zapisovanje novih udov. 5. Po zborovanju prosta zabava. K obilni vdeležbi vabi odbor.

(Kat. slov. pol. društvo „Edinost“) v Vojniku imelo bo v nedeljo 16. t. m. popoldne ob 3. uri v prostorih g. Karola Vrečar-ja „Stari Vrečar“ svoj občni zbor. Govoril bo g. K. Jelovšek, živinozdravnik o živinoreji. Razni nasveti. Vabijo se vsi udje in prijatelji. Posebnih povabil se ne bo pošiljalo. Vodstvo.

(Za vadniškega učitelja) v Mariboru je imenovan g. Stanko Marin, učitelj pri sv. Tomažu pri Ormoži.

(Nova pošta) se je otvorila v Št. Vidu pri Ptuji, odpustila pa pošta v Novi cerkvi tamkaj.

(Na Podčetrtku) vozi od Poličan 2 krat na dan pošta.

(Na mariborskem učiteljskem tečaju) za meščanske učitelje, ki se je za to leto otvoril, vpisalo se je 55 slušateljev, največ slovenskih učiteljev. Profesorji so večinoma tudi Slovenci, in vendar se predava le v nemškem jeziku. Pa tudi med predmeti ni slovensčine. Tako se naš jezik povsodi prezira.

(Občina Velenjska) imenovala je preč. gosp. dr. Ivana Lipolda, župnika in dež. poslanca in priznanje velikih njegovih zaslug, svojim častnim občanom. Občina Cvenska preč. gosp. Ivana Bohanca, župnika. Občina Dobrna pa kopaliskega ravnatelja dr. Kristijana Paltauf-a. Za vse tri častne občane napravila je „Društvena tiskarna“ res krasne diplome.

(Vojaštvo kupuje konje) za svojo rabo, toda je jako izbirično, plačuje jih res po 350 in 250 gl., toda vzame le najboljše živali. N. pr. v petih krajih na Štajerskem so jih nabrali menda le 7; v Kostanjevici na Kranjskem, kjer so še le letos v prvič jih kupovali, vzeli so jih le pet. Iz tega razvidimo, da mora naša konjereja še bolje napredovati.

(V Sevnici) se posvetujejo o ustanovitvi čitalnice. Prav bi bilo; kajti sedaj se tukaj tudi v narodnih gostilnah dobi več nemških kakor slovenskih časopisov.

(Nenavadni strok.) Tukaj v okolici se je našel na neki njivi pri lomljenju koruze nenavadni strok. Takšnega ali njemu enakega vidimo le malo kedaj ali pa nikoli. Slavni strok, ki je do konca s zrnjem obraščen, meri 20 cm. Okrog njega pa je še tam, kjer se zrnje začne, 13 manjših stročkov nastavljenih. Od teh je 10 po 8 cm. dolgih, ki so vsi s zrnjem obdani, trije pa merijo le samo po 4 cm. in nimajo nič zrnja. Slavni strok ima v okrogju 16, po dolgem pa 31 zrnov. Mali stročki pa imajo 5 vrst po dolgem in v vsaki se nahaja 15 zrnov. Po takem je vsega zrnja skupaj okoli 576. Od teh pade na veliki strok 496, na male pa okoli 80 zrnov. Ta nenavadni koruzni sad se je ohranil in se bo tudi z veseljem pokazal vsakemu, kateri si ga hoče ogledati.

(Trgatov) je letos kaj različna. V nekaterih krajih malo grozdja ali nič, v drugih pa že še. Po nekod se hvalijo, da je mošt sladek, kjer so namreč še brez uši, kjer ni bilo toče in kjer so večkrat in o pravem času škropili. Bizeljanci in drugi vinorejci v tej okolici (v Pišecah, Sromljah) bodo že imeli nekateri od ameriškega trsa dokaj dobrega in sladkega mošta, kateremu je cena visoka, 20 gl. hektoliter in višje. Tudi drugod po Slovenskem bode nekoliko vina še, n. pr. v Ljutomeru, Vipavi, v goriških Brdih, v južnih delih Istre itd.

(Na Savakem mostu pri Vidmu) se od novega leta naprej ne bode od pešcev več mostnina pobirala, od ene vprežene živine bode se plačevalo potlej le 12 kr., od krške izjemoma samo 8 kr.

(Z mišico se je zastrupil) vojaški novinec Ivan Lasnik v Stranicah, menda iz strahu pred vojaško službo, katero bi bil moral nastopiti.

V Cezanjevcih) je zgorelo v četrtek 6. t. m. 5 hramov med temi tudi šola.

(S Cvens.) Dne 25. septembra je bila pri nas zelo zanimiva dirka. Med prvenci so dobili darila: Anton Slavič iz Grab za 4 letno črnko „Milko“ od Radanca dokončal je v 4 minutah in 40 sekundah ter sprejel 40 gl. Anton Petovar iz Bunčan za 3 letno kostanjevico „Našo“ od Hunga dovršil v

4 min. 43 sek. ter dobil 30 gld. Alojzij Kardinar iz Krapja 3 letno železno sivko „Živo“ od Velocipeda dovršil v 4 min. 44 sek. ter prejel 20 gld. Med plemenjačami: Jožef Vauptič iz Lokavec za 5 letno kostanjevico „Zlato“ od Younga-Führweya 4 min. 3 sek. dobil 50 gld. Matija Županec iz Berkovec za 5 letno rjavo sivko „Švečelo“ od Hafisa v 4 min. 29 sek. dobil 35 gld. Alojzij Ferenc iz Stare vasi za 6 letno kostanjevico „Lizo“ od Gidrona vranca v 4 min. 30 sek. dobil 30 gld. Alojzij Razlag iz Sitarovec za 4 letno svitlo rjavko „Hitro“ od Gidrona v 4 min. 31 sek. dobil 25 gld. Alojzij Jelen iz Gajšovec za 7 letno rjavko „Lolo“ od Krolika v 4 min. 44 sek. prejel 20 gld.

(**Brodnina**) na Savi za plovce se je znižala; odslej se bode od plova le 30 kr. plačevalo na postajah: Zidanmost, Sevnica, Krško, Brežice in Jesenice, ako se bodo mudili več kakor tri ure na teh krajih.

Druge slovenske novice.

(**Za voditelja kranjske deželne vlade**) v Ljubljani je imenovan baron Hein, namestniški svetnik v Gradcu in bivši okrajni glavar v Mariboru. Nemškega rodu je, sin nekdanjega ministra pod Šmerlingom. Uradnik je baje dober — koliko je pa zmogel slovensčine, ne vemo. Pa vsaj se pri deželni vladi kranjski še pod Slovencem Winklerjem, ki je stopil v pokoj ni slovensko uradovalo — zdaj se utegnejo pa še okrajna glavarstva manj na slovensčino ozirati. In vender — „bo narod zmirom stal“.

(**Družba sv. Cirila in Metoda**) je izdala zopet lepo knjižico, namreč životopis župnika in pisatelja slovenskega Janeza Ciglerja; sestavila ga je vč. g. župnik Iv. Vrhovnik. Cena vezani knjižici je 20 kr.

(**V Ljubljani**) priredili so gosp. Luki Svetcu sijajen banket, katerega se je vdeležilo do 200 oseb iz vse Slovenije. Pri tej priliki izročili so mu lep srebrn pisalnik z zlatim peresnikom v znamenje hvaležnosti in odobravanja njegovega javnega in političnega delovanja. Došlo je tudi mnogo telegramov, kateri vsi se potegujejo za napadeno družbo sv. Cirila in Metoda in nje žaljenega podpredsednika Luko Svetca.

(**Popolno žensko učiteljišče**) v Ljubljani je ministerstvo dovolilo. Do zdaj sta bila vsako leto le dva tečaja.

(**V Novem mestu**) snujejo posojilnico. Za to se največ trudijo gg. notar dr. Poznik, ravnatelj Dolenc in učitelj A. Lapajne. — Svetovati si dovoljujemo, da ustanove zavod z neomejenim poročtvom, da bi imel večjo prihodnost in da bi pozneje ne trebalo pravil prenarajati. Največ in naj-

boljše slovenske posojilnice imajo neomejeno zavezo, kajti pri omejeni je zadružnik zavezan le za dvakratno svoto svojega deleža. Deleži naj bi bili po kacijh 10 gld. Saj jih en ud več lahko vzame.

(**Družba sv. Mohorja**) je začela z oktobrom razpošiljati letošnje knjige. Predno dobe vsi udje prelepe knjige, preteklo bode dobro dva meseca, ker šteje ta velekoristna družba letos zopet veliko več udov. Več o knjigah poročamo kasneje.

(**Društvo „Sloga“ v Gorici**) vzdržuje slovensko deklislo šolo s štirimi razredi in dva otroška vrta, kamor hodi čez tri sto otrok in kar stane čez 4000 gld. na leto. Tako društvo gotovo potrebuje in zasluži obilo podpore.

(**Koroške pošte krive — ka-li?**) Posojilnica v K. pošlje posojilnici v D. na Koroškem, kjer je pošta, po potu c. kr. poštne hranilnice, denar, katerega je ona točno z Dunaja nakazala. Čez šest dni piše posojilnica v D., da jej nakazana svota še ni došla. Morebiti so se pošte na K. nad slovenskimi nadpisi spodtikale? Mogoče.

(**Koroške slovenske posojilnice**) lepo napredujejo; ljudstvo stavi v nje veliko zupanja, kmetje so začeli le pri njih posojil iskati, tako, da posojilnice svoje hranilne vloge lahko doma plodonosno nalože.

(**Beseda**) podružnice sv. Cirila in Metoda za Pliberk in okolico bila je prav krasna. Poučevala sta poslušalce o veri in narodnosti gg. Drag. Hribar in Škerbinc. Posebno razveseljevali pa so udeležence domači fantje in dekleta z igro „Svoji k svojim“, katero so tako dobro pogodili, da bi delali čast v kakem mestu s takim prednašanjem in pa mariborski kvartet. — Kdor ne verjame, naj pride gledat na Koroško, da le tako more družba sv. Cirila in Metoda koristiti, ne pa z učiteljskim semeniščem v Ljubljani.

(**Pedagogičskemu društvu v Krškem**) je dovolil deželni zbor 100 gld. podpore, za 100 gld. bode pa kupil knjig od njega; za ameriški vinograd ondi je dovolil 125 gld. in bode prosil, da vlada tudi toliko da, ker je dozdej samo trte obljubila. — Okrajni tajnik, g. Fr. Grebenec v Krškem, je premeščen k deželni vladi v Ljubljano.

(**Za javno bolnišnico na Dolenjskem**) je že zdavno potreba dokazana, vender se ne gane v tej zadevi kranjska dežela, čeravno mora 6000 gld. na leto plačevati za bolniške stroške v Brežicah, kjer se največ dolenjski bolniki zdravijo.

(**Valvazorju**), kranjskemu zgodvinarju, bodo bodoče leto postavili v Krškem spominsko ploščo na hišo (zdaj hiralnica, podarjena po r. Martinu Hočevarju), v kateri

je nekaj mesecev živel in umrl (1893). Tudi Martinu Hočevarju se bode postavil takrat spomenik na trgu pred krasnim šolskim poslopjem, katero je tudi on podaril.

(Kmetijska podružnica v Krškem) je volila v osebi g. vikarja Knavsca novega načelnika. V bodočem letu vtegne to društvo napraviti svojo ameriansko trtnico in morabit razstavo živine.

(V Krškem) so dovoljeni tedenski svinjski sejmi.

(Na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu) pri Rudolfovem pridelali so letos v vinogradu v Smoleni vasi, v ameriškem delu, kjer so pred petimi leti zasadili „york madeiro“, nad 100 hektolitrov izvrstnega vinskega mošta, ki bode dal fino, prijetno dišeče vino. V drugem šolskem vinogradu na Trški gori obrodila je letos ameriška trta „Lingnigton“ prav dobro; ona daje posebno okusno grozdje.

(V Celovcu) želé Slovenci ustanoviti slovensko dijaško kuhinjo. Dobra misel.

(Učiteljsko društvo za kranjski okraj) bode postavilo lep grobni spomenik svojemu ranjkemu tovarišu Rozmanu.

(V Litiiji) zboruje 20. t. m. učiteljsko društvo, pri katerem zboru bode razkazoval gosp. dr. Romih fizikalne aparate iz znane česko-slovenske tovarne Dr. Houdeka & Herjeta v Pragi.

(Griža) je po vaseh kraj Krke na nižjem Dolenjskem.

(Nasledki nepoštenosti.) Kmet V. blizu K. je šel po izpeljani goljufiji s tujim potnim listom v Ameriko. Ondi si je baje že nekaj prisluzil in to bi rad poslal domu ženi, da ne bi jej grunta prodali. Toda njemu so pisali baje tja, da je žena umrla; zato si on ne upa (?) denarjev v domovino poslati. Žena mu tudi tja pisari, toda on njenih pisem ne dobi v roke, ker je taunkaj pod tujim imenom znan. Med tem časom pa vtegne njegov grunt na boben priti. Tako je. Nepoštenost ne rodi dobrega sadu.

Druge avstrijske novice.

(Delegacije) v Budimpešti se posvetujejo o skupnih zadevah obeh držav, o stroških za vojsko, o Bosni in Hercegovini. Vsi ti stroški so se letos zopet povišali in sicer za blizu 5 milijonov. Slabo znamenje, slaba tolažba za letošnje slabo letino.

(Državni zbor) se snide bočoji mesec.

(Nemški cesar) je bil ta teden na Dunaji, prišel je obiskat našega cesarja in na lov. Tudi političen pomen pripisujejo temu obisku.

(Pameten ukaz). Namestnija dunajska je ukazala krčmarjem, da ne smejo ostanke

in počepke pijač več mešati med drugo pijačo. No, pošteni krčmarji tega tudi do zdaj niso delali.

(„Z orožjem proč“) imenuje se na Dunaji izhajajoč nemški dnevnik, katerega ureduje neka baronica. S tem hočejo prijatelji miru doseči, da ne bi se države več vojskovale in da bi se človeštvo sploh ne sovražilo več. Po tem geslu naj bi se tudi slovenski časniki ravnali.

(Telefon) ali dalnogovor med Dunajem (Gradcem) in Trstom je že čisto dovršen. Trgovci se ga bodo pridno posluževali. To bode tržaško kupčijo, ki je že precej opešala, pospeševalo. Južna železnica je tudi vozne tarife za tovore Trstu na korist zelo znižala.

(V Zagrebu), kjer je že nekaj Madjarov in madjarščine, zlasti pri državnih železnicah, bodo skušali napraviti madjarsko šolo ali pa v druge šole nekaj madjarščine vrniti. Torej bodo Madjari na Hrvaškem hrepneli po tem, kar so pri nas Nemci že v veliki meri dosegli.

(Najboljši kolesar) je prišel v Trst z Dunaja v 28 urah, (poštni vlak rabi 18), najboljši jezdec pa z Dunaja v Berlinu v 71 urah; poštni vlak ne potrebuje veliko manj.

(Bukovinških uradnikov) je bilo na Dunaji radi goljufije in oškodovanja države 14 obsojenih v ječo za mesce in leta. Največ (4 leta) je dobil sam finančni ravnatelj. Taki uradniki delajo veliko sramoto svojim tovarišem v tej deželi.

(Smrekov prelec) se imenuje metuljček, ki je po Evropi uničil že vse polno gozdov, in tudi v Avstriji nekaj po severnih deželah. O tem škodljivcu je izdalo kmetijsko ministerstvo obširen pouk tudi v slovenskem jeziku.

(Kolera) je nastopila v Budapešti in po nekaterih krajih na Ogerskem; boje se je tudi v Zagrebu. V Krakovem in okolici se ne širi dosta več.

(Nemčija) namerava število vojakov pomnožiti, a službovanje na dve leti skrócić, kar pa nemškemu cesarju ne ugaja. Stroški za vojaštvo dela nemškemu finančnemu ministru nove skrbi, kakor tudi avstrijskemu.

Ogled po širokem svetu.

(Med Francijo in Belgijo) je nastalo precejšnje nesporazumljenje.

(V Srbiji) so hudi prepripi med ondotnima strankama.

(Na Španskem) so zopet slavili štiristoletnico odkritja Amerike po Kristofu Kolumbu, 12. oktobra 1492.

(„Amerikanski Slovenec“) nam redno v Evropo prihaja; potrebuje k nam le 14 do 16 dni. V pravilni slovenščini prinaša zanimive novice o amerikanskih razmerah, v slednji številki n. pr. kako zadobe naši

izseljenci državljsanske pravice v „Zedinjenih državah“, potem o bodoči razstavi v Čikagi, prav mikavne drobne novice ter o društvenem življenju ondotnih naših rojakov.

Dopisi.

Iz Vojnika. Vsak pravi rodoljub obsoja bratske razpore. Vsak pravi „kristijan“ skuša zjediniti v slogi vso čedo, „da bode jeden hlev in jeden pastir“.

Ta smoter doseči so skušali vsi modrijani (in tudi z dobrim vspehom) — le z ljubeznijo. Naravno pa je in čisto logično, da se tisti odteguje, kojega „kepaš“ s kamnjem, tembolj, ako mu to delaš po krivici.

Sosed, ki hoče dva prepirajoča se sosedu spraviti, stem, da pristopi na stran pryega ter grdi drugega, — tak sosod je hudoben ali pa bedast.

Toraj se štajerski rodoljubi nikakor ne bodo udali kakim vragovim zanjkam sedaj, ko je nastal pri naših bratih na Kranjskem ta nasrečni razpor prav po nepotrebem; ko se je vnel boj, kterega potrebe niti v Parizu niti v Švici dosedaj še ne čutijo.

Štajerec, tako duhoven kakor posvetni, izogibal se bode vseh preprirov iz kterih ne more niti narodu, niti cerkvi izvirati kak dobiček. — Pustil bode, naj dorase drevo močno in plodovito, in le škodljive odrastke mu bode po potrebi odločeval, ne pa, da bi mlado drevesce izruč, ker se mu morebiti ne dopade, ker je morebiti jablana, ko bi on želel si kostanj.

Kristus uči, da se mora ljulika pustiti, (ko bi je tudi kaj bilo,) v pšenici, dokler je ne potrebjijo ženjci, ne pa, da bi se vsled iskanja ljulike, pokončavala pšenica. To poslednje pa se godi resnično sedaj na Kranjskem.

Sicer pa pravi pastir svoje čede itak ne vtegne se vtikati v homatije sosednj pokrajini, dokler mu je na vesti pravi blagor svojih v skrb mu izročeni. Malo prida mi bi bilo, ko bi, postavim premagal svojega sovražnika, kterega pa sem si itak sam izbral, mej tem, ko bi mi moji otroci doma žalovali, da ne poznam njihovih potreb.

Nikdar se ne sme prepri zanesti čez deželno mejo. Štajerci bili so in hočejo biti zanaprej složni duhovni in neduhovni; vsi hočejo z združenimi močmi delovati za sveto stvar, za blagor svojega naroda, na potu, katero so nastopili in ktera se vže precej vspešna kaže.

Nij nas toliko, da bi mogli se še kosati na več strank. Kdor deluje za neslogo,

za razpor mej duhovni in posvetnimi, on je morilec naroda, ker se s tem daje ugodna prilika sovražniku, da nas zatre. — Načela pa, ktera so povzdignila druge narode do mogočnosti in slave, ne bodo škodovala (v političnem oziru) niti našemu.

Živela sloga! Pogasimo požar, ki se širi na škodo tako veri kakor narodnosti.

Osebna nespোরazumljenja naj pa se poravnajo osebno, ne pa z javnimi napadi.

Ali ne velja več beseda sv. apostola Pavla, ki uči, naj se zavrže nekrepst a naj se ljubeznjivo sprejme slabostni nje predstavitelj? Ne pa po sili pehati koga v vrsto grešnikov!

Iz Velenja 12. okt. Gospod urednik! Gotovo bodete mislili, da je v našem trgu vse narodno življenje že popolnoma zaspalo in da živimo vsi velenjski narodnjaki že davno spanje pravičnega, kajti zelo redki dopisi, ki Vam dohajajo iz našega trga, bi Vam pač dali lahko povod k takim mislim. Vendar pa temu ni tako in mi velenjski Slovenci še živimo, delamo in tudi napredujemo vkljub vsem zaprekam, ki nam je stavijo naši nasprotniki, kterih nam, kakor povsod, tudi pri nas ne manjka. Zlasti nekateri iz „nemškega rajha“ k nam privandranj „švabi“ bi radi nas vse Slovence na žlici vode potopili — vendar si pa med Slovenci tudi svoje žepe napolnili. Pri tem delu podpirajo je seveda tudi naši domači po silem Nemci, ki še vedno čutijo v svojih žilah teči germansko kri in mislijo, da človek brez blage nemščine nikakor ne more zveličan postati. Sicer pa njihova pristna nemška imena jasno kažejo, da so to pravi potomci onih Tevtonov, ki so se nekdanj valjali po medvedovih kožah. In ti ljudje živijo večinoma od slovenskih grošičev, in samo da bi ti izostali, videli bi, kako hitro bi se vsi izpreobrnilo iz Savla v Pavla.

Pri nas v Velenji sicer nimamo svoje čitalnice, ker ima cela Šaleška dolina skupno čitalnico v Šoštanji, vendar se nam zdi potrebno, da si osnujemo tudi pri nas svoje bralno društvo, kar bi naši narodni stvari mnogo koristilo. Slovenskih listov v naš trg prav malo dohaja, v trgu in v okolici najbolj razširjen list je „Domovina“, kteri si je v kratkem času svojega obstanka pri-

dobil za probnjo našega naroda velike zasluge. V srce zbolel nas je torej napad „Slovenca“ na naš najbolj priljubljen list „Domovino“ in obojamo odločno tako pisavo „Slovenca“. Sicer nam je pa znano, kam pes tace moli, in upamo za gotovo, da se „Slovenca“ namen tega napada ne bode posrečil in delali bomo z združenimi močmi na to, da se bode število naročnikov pri nas prepotrebne lista „Domovine“ z začetkom prihodnjega leta najmanj za polovico pomnožilo tudi brez onega gospoda v Šaleški dolini, ki je blagovolil zadnji list „Domovine“ uredništvu vrniti.

V kratkem času zapustil nas bode naš preč. gosp. dr. Iv. Lipold, ter se preseli na novo podeljeno mu župnijo v St. Petru pri sv. gorah. G. dr. Iv. Lipold pridobil si je kot deželni poslanec in večletni odbornik okrajnega zastopa v Šoštanj, za naš okraj neizbrisljive zasluge in pač težko bomo pogrešali tega vrlega in iskrenega rodoljuba v našem okraju, upamo pa, da bode on dasi oddaljen od nas kakor doslej tudi zanaprej se potezal odločno in neustrašljivo za naše narodne pravice in da ne bode nikdar pozabil svojih mu iz srca vdanih župljanov. K njegovemu odhodu kličemo mu pa vsi iz enega grla: Bog vas živi mnoga leta!

Is Ljutomera. Nek visokorodni gospod je izrekel sledeče besede: „V Ljutomeru so ognjena tla.“ Resnico je povedal, in de bele podplate mora imeti tisti, ki hoče pri nas plesati in burke vganjati. V zadnjem času dogajajo se pri nas čudne dogodbe, ki silijo na beli dan. Prigodilo se je namreč, da je imel nekdo silno delo na vrtu svojega bližnjega. Bilo je že prucej pozno v noč, ko se vrne domov. Kakor nekaj nedolžno Suzano, tako sta tudi njega stražila dva ponočnjaka, katerima pa na srečo drugega nič ni ostalo v roki, kakor samo ključavnica. In neumni svet je kričal in delal nepotrebno prasko, kakor bi bilo to kaj čudnega. Prigodilo pa se je dne 4. oktobra ob treh zarano, da se je pričela v gostilni „na pošti“ zelo živahna in vesela zabava. Navdušene govore sta imela dva gospoda. Zrak je postal v izbi čedalje bolj vroč in neznosen. Veselje in navdušenje je priklopelo na tak vrhunec, da tá dva gospoda nista mogla več zdržati v sobi. Zdravnika ni bilo nikjer dobiti. Moral je torej domači hlapec priti na pomoč. In zdaj je še le bilo mogoče, da si je jeden posebno navdušen in goreč gospod ohladil svoje vroče čelo na čvrstem in hladnem zraku. Palica še je zažvižgala dvakrat po zraku, zagrinjalo je zakrilo gledališki oder in konec je bilo prelepe in prezanimive komedije. Vstopine ni bilo nobene. Prosimo še večkrat kaj tacega in jednacega. Živela

preblažena nemška kultura! No in zopet je bilo preteklo soboto 8. oktobra. Prigodilo se je pa takrat ravno opoldne pri belem dnevu na oglu občinskega poslopja, v katerem je c. kr. okrajno glavarstvo. Tam je stal voz; krepek mladenič, pogumnih in čvrstih očí, čakal je tam nekoga. Pravijo, da se je naravnost pripeljal iz Slovenjega Gradca, da bi tu poiskal svojega prisrčnega in ljubljene prijatelja. In res, kmalu pride njegov prijatelj; hiti mu od prevelikega veselja naproti, stegne roko, da bi ga stisnil na svoje prijateljsko srce. V roki je imel slučajno bič za pse. Roka se mu na veliko nesrečo spodrsne in pasji bič zažviga parkrat z vso močjo po prijateljski glavi. Klobuk je vzel za par trenutkov slovo od glave in je splaval lehkotno na prašno zemljo. Med tem, ko prijatelj seže po nezvestem klobuku, zasede že mladenič voz in konji so veselo rezgetaje zdirjali po gladki cesti. Res, prehitro je bilo to slovo! Naš prijatelj bi še vendar rad videl enkrat prisrčnega mladega tovariša, rad bi še mu enkrat stisnil rokó in zato se od globoke žalosti spusti za dirjajočimi konji. Ali že je bilo prepozno. Ves potr in bled se je podal k zdravniku, da bi mu dal tolažila in hladila za bolno glavo in žalostno srce.

To so dogodbe iz našega trga. Da so resnične vsaj deloma v bistvenih potezah, to tudi lahko dokaže c. kr. komisar gospod Pavel baron Unterrichter! Resnično, resnično vam povem, v Ljutomeru so zelo ognjena tla!

Od Mure. Dan 18. kimovca bode ostal neizbrisljiv za dolnji del murskega polja. Kaj takega še mursko polje ni doživelo. Ta dan je imelo bralno društvo za občino Cven iz obstoječih vasi Cven, Mota, Krapje svojo veselico, katere so se tudi vsi ognjegasci vdeležili iz omenjene občine v društveni obleki. Veselica se je vršila na ličnem travniku kraj vasi zgornjega Krapja. Da se je veselica bolje pospešila so gospodinje iz Krapja spekle nad 50 različnih pogač in staroslavne „basmane“ kateri so se spleteni zraven pogač položili med vse prišedše vdeležence, katerih je bilo čez 700. Nekatere vrle gospodinje iz Mote in Cvena so pa pripomogle s tremi jerbasi belega kruha „bidra“, da se je ravno tako razdelilo med goste. Lična vas katera ima 26. hiš, med temi 14 kmetov, 16 društvnikov bralnega društva in 11 ognjegascev je kazala praznično lice. Že na daleč so vabile popotnike zastave in v vasi je imela skoraj vsaka hiša zastavo izobešeno. Na potu skozi vas na kraj veselice sta bila dva slavoloka z napisom na prvem „Dobro došli“ na drugem „Slava gostom“ in na prostoru veselice

„Slovenci so prebujeni.“ Na travniku je bil ličen oder, lepo ozaljšan s podobami, lipovim vejevjem in vencem, na okoli polno miz in klopi. Slovesnost je se začela ob treh pri domači šoli, tam so se ognjegasci zbrali in tako prikorzkali na Krapje, kjer so bile na travniku kraj veselničnega prostora vaje plezarjev in brizgalcev, kar je bilo občinstvu v najboljšo zadovoljstvo in radost. Ob četrti uri se je začela veselica bralnega društva. Na odru se oglasijo pevci čitalnice ljutomerske in cvenski tamburaši. Pri veselici so oboji le iz prijaznosti sodelovali. Pozdravni govor je imel Josip Korbar, kmet iz Krapja, kateri je svojo ulogo izvrstno izvršil, zatem so prišle pogače in kruh med vse udeležence, a dobre pijače si je pa lahko vsak sam preskrbel, katere so mu po slovensko narodno opravljene strežnice kaj urno prinesle, se ve da za denar in tako tudi mesa. Med tem so peli pevci in glasile so se tamburice. Nadalje so se pa vrstili lepi govori, kateri so sledili vsi dobro izvrstnemu pozdravu. Oder ni bil prazen brez govornikov. Prostor v vašem listu ne dopušta opisovati vseh podatkov iz govorov, ker bi bila lepa knjiga, le omenjam č. gg. govornike. Drugi za pozdravnim govorom so bili č. g. Ivan Bohanec, kaplan ljutomerski in predsednik bralnega društva, celi večer tri govore; gosp. Anton Šlamberger, c. kr. notar v Ljutomeru; g. Martin Karba iz Ljutomera, g. Alojzij Kardinar, kmet na Krapji, dva govora, katera je občinstvo z radostjo poslušalo; g. Ivan Kukovec, veleposestnik itd. v Ljutomeru, g. J. Tiplič, visokošolec in zdaj na počitnicah doma v Veržejah, gosp. Karol Venč, kaplan v Ljutomeru, gosp. Toma Pušenjak, nadučitelj na Cvenu, g. dr. Josip Rakež, zdravnik v Ljutomeru, g. Matija Mežnarič, bogoslovec na počitnicah doma v Babincih, g. Lovro Janžekovič, duhovnik v Veržejah. Zraven vsega drugega je tedaj veselico povzdignilo na odlično mesto 15 govorov, česar se menda ni zgodilo še nikjer. Pozno v noč so se vdeleženci razšli z največjim zadovoljstvom. To vam je bil bratski večer v krogu cenjenih gospodov in prostega ljudstva vsi ene misli in ene nade, da pač res stoji Slovenec trdno in da je prebujen. Zavoljo radosti, katero so opazili bralni društveniki in somiselni gospodje, se je sklenilo, da se bode vsako leto veselica ponavljala in to vsakokrat po mogočnosti v nedeljo pred kvaternim tednom, na obletnico letošnje veselice. V tem času kmetsko ljudstvo dodela svoje letno opravilo, potem pa začne zimino sejati, tedaj je dobro, da se tudi poljedelec razveseli v krogu somiselnih gospodov.

iz Zagreba. Čeravno politika, ki zmaguje na Hrvatskem, ni srečna za Hrvate in Jugoslovane sploh, ker dobivajo prevago in preveliko moč Madjari, vendar pa na drugi strani človeka veseli, ko pa Zagreb v kulturnem obziru z vsemj Hrvati vred kaj lepo napreduje. Zagreb sam se tako dviga, da je veselje. Zidajo se vedno hiše in palače, otvarjajo se nove ulice itd. Leto za letom se osnuje kaka nova šola, za katero se zgradi lepo poslopje. Zagreb ima vse polno društev, pa vsako ima svoj krasen hram, n. pr. Matica hrvatska, Gospodarsko društvo, Kolo s Sokolom, Učiteljska društva. Ravnokar je dokončano poslopje društva sv. Jeronima, ki enako naši družbi sv. Mohora deluje, in ki stoji poleg krasnega novega državnega kolodvora. V bodočem letu ali daljna leta se bode otvorila bojda še druga gimnazija z internatom (notrajna šola s stanovanji), zidala se bode nova realka, kjer pride v prostore sedanje realke, dekleška gimnazija, in namerava se še to in ono. Letos se je že skoro dovršila velika nova moška učiteljska šola. V ta spomin se je priredila krasna izložba učil v obrtni šoli. Tu se vidijo vsakovrstni pripomočki za šole in učenje. To je jako podučna razstava posebno za učitelje, pa tudi za stariše.

Slovenske knjige.

(Jos. Freuensfelda), ljutomerskega narodnega učitelja „Zbrane pripovedke“ tiskajo se v Dr. Hribarjevi tiskarni in izidejo te dni v samozaložbi pisateljevi. Veselimo se novega mičnega berila.

(Nov ličen zemljevid kranjske dežele) sta izdala Janc in Genzič v Zagrebu. Stane 80 kr.

(Od knjižnice „družbe sv. Cirila in Metoda“) je prišel na svetlo 7. zvezek, namreč Junaki, II. del, katere je spisal kakor I. del profesor Hubad. V tem zvezku je več lepih slik, n. pr. Radecki, razne noše in druge. Kakor vsi dosedanji zvezki vrle družbe, tako je tudi ta prav tečno berilo za naše ljudstvo in posebno za našo mladino. Cena temu zvezku je 30, oz. 35 kr.

Prošnja.

Vsi oni p. n. gospodje, katerim so bile poslani pred tremi leti voj. knjige, in kateri še niso poravnali računa, so prav uljudno naprošeni, naj blagovolé prej ko mogoče pošlani novce, ali pa vrtniti ostale knjižice v Gradec, Grazbachgasse 40.

Primerna darila

priporoča uljudno

FRAN ČUDEN

URAR

poprej

Josip Geba

v Ljubljani

Slonove ulice

štev. 11.

ter vabi uljudno preč. duhovščino in sl. občinstvo na ogled svoje velike izb. borne zaloge najraznovrstnejših žepnih ur, zlatih, srebrnih in nikelnatih, stenskih ur s stalom, ur s stojalom in ur budilnic (Weckeruhren), ur z godbo in godbenih valčkov v lichen politiranih omaricah, raznovrstnih vorižih, prestanov in uhanov.

Cene žepnim uram so naslednje:

Najlino'je		od gl.	3-80 do	6-
	nikelnate ure			
	srebrne ure s ključem	7-50		10-
	srebrne remontoir-ure	7-50		12-
	lete z dvojnimi oklepom	9-		18-
	zlate ure za dame	16-		35-
	zlate ure za gospode	24-		130-

Garantiram povsem za poštenost pri meni kupljenega blaga; za :anesljivost mehanizma pa poldruge leto jamčim. — Cenjeni naročniki se moge prepričati, da moje blago ni zamenjati z dunajskim tovarniškim blagom, vzlic temu, da prodajam dobro blago za re: niske cene. (63) 8-1

Popravila izvršujem točno in zanesljivo ter jamčim za dobro izvršbo. — vnanjim naročnikom postrešem po želji s povratno pošto.

Ilustrovani ceniki na željo gratis in franko.

"THE GRESHAM"

zavarovalna družba za življenje
v Londonu.

Filijala za Avstrijsko:

Dunaj, I., Giselstrasse 1., Budimpešta, Franz-Josefa
c družbeni hiši.

Filijala za Ogrsko:

Budimpešta, Franz-Josefa
trg 5 & 6, c družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 30. junija 1891 frk. 117,550.797-

Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 30. junija 1891 " 20,725.259-

Isplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar posluje družba (1848) " 249,311.449-

V zadnjem dvanajstmesečnem poslovanju prijavilo se je novih zavarovanj za " 61,372.000-

tako, da se je prijavilo zavarovanj ves čas odkar družba posluje za " 1,728,184.555-

Prospekti, cene po katerih se ravna družba pri izdavanju polic in prijavi obrazci dobe se brezplačno pri gospodih agentih ali pa pri generalni agenturi v Ljubljani, Tržaška cesta 4 pri
GVIDONU KESCHKO-tu. (29) 12

Pratike za leto 1893.

se dobe v trgovini

Drag. Hribar-ja v Celji

na drobno in debelo.

V jeseni in prih. spomladi oddaval bodem iz mojih vinogradov

ameriške trte

vkoreninjene in reznike in zeleno ceplene s ko reninami vred.

a) **Rezniki 45 cm. dolgi.**

100.000 Riparia sauvage za cepiti debelih à 1000 po	18 gl.
70.000 prave Portalij za cepiti, 1000 po tistih zmešano	40 "
in tankih za trtnice po	35 "
20.000 Othello à 1000 po	30 "
najboljša izmed naravnost rodovitih.	20 "
3000 Huntington à 1000 po	20 "
3000 York Madeira à 1000	10 "

b) **Sadeži, 1-letni.**

80.000 Riparia sauvage, lepo vkoreninjenih, za cepiti debelih 1000 po	50 gl.
manj krepkih 1000 po	45 "
2000 Othello à 1000 po	45 "

c) **Zelencoplene trte,**

ki bodo z vsemi ameriškimi koreninami odavane, se zelo krepke in ker so zoper peronosporo večkrat škropljene bile, so popolnoma dozorele. Na vsaki koreninini amerikanki so po 2-4 v zelenem ceplene trte, ki se dajo na 1-1.4 m. narazen posaditi rekoč pogrobati in ktere so v drugem letu že popolnoma rodoviten in močan trs. Na Ripario so ceplena naša najboljša plemena, kakor: Plavec, bela volovna, modra belina, modra lipošna, kraljevina, šlahtnina itd. prodam jih 4000 vsakih 100 kom. po 30 gl. V neokuženi kraj ne smem poslati.

Janez Malus

na Bizeljskem.

MAŠNE

in

MOLITVENE KNJIGE

v papir in pol-platno vezane
po 15, 25, 35 in 50 kr.

v usnje vezane
po 70, 80 kr., gl. 1.-, 1.25,
gl. 1.50

v usnje vezane z koščenicim križem
po 80 kr., gl. 1.-, 1.50, 1.80

in tudi finejše in elegantno vezane
priporoča

D. Hribar v Celji.

Trgovina s papirjem

in pisalnim orodjem

D. Hribar v Celji

priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu:

Papir v mapah in kasetah, vsakovrstni papir za pisarne, razni barvani papir za cvetlice, zvezke in vse druge potrebščine za šole, trgovske in male knjižice za beležke, molitvene in mašne knjige, razne tiskovine za občinske, župne in šolske urade

☞ po najnižjih cenah. ☞

Gg. krojačem, šiviljam in gospodinjam

priporočamo izvrstne slovenske knjige za samopouk v prikrrojeranji obliki in sicer:

1. „*Knjigo krojaštva*“ za moško stroko s 50 podobami; cena gld. 3.—.
2. „*Tvoaleto*“ za žensko stroko s 40 podobami; cena gld. 1.50.

Knjige dobiti je le proti vpošiljatelji zneskov ali pa s poštnim porzetkom pod naslovom: **M. Kunc, Ljubljana.** (74) 6-2

Senčniki za svetiljke

(Lampenschirme)

v najkusknejših oblikah in barvah
priporoča trgovina

D. HRIBARJA v CELJI.

Na prodaj je

nov mlin

s tremi tečajji, prav dobro narejen; voda visoka ter jo je zmiraj dosti, v dobrem kraju. eno uro od železnice, pri cesti in je v obliži tudi pre-mogokop. Pri mlinu so tudi njive in travniki. Pla-čati je jeden del takoj, ostalo pa se lahko plačuje v letnih obrokih. — Tudi se dobi vsakovrstna železnina za mline in žage, kolesa železna s lesenimi in železnimi zobmi, remenska kolesa in druge take reči, prav po niski ceni. Več se izve pri

Janezu Lenardu,
v Rajhenburgu; Štajersko.

(34) 6—6

Kdor se zanima za slovensko stenogra-fijo, naj si naroči obe prof. Bezenškovi knjigi:

Nauk o slov. stenografiji

I. del, ter

„Jugoslovanski stenograf“

(III. tečaj), kateri objemate cel Gabelsbergerjev sestav, prirejen za slovenski jezik. Mnogim še bode v spominu dr. Bleiweisova svečanost, ob priliki nja 70letnice. Vsi govori, pozdravi in telegrami, kakor tudi odzdravi nepozabljivega očeta Slovencev natisnjeni so v knjigi:

dr. Bleiweisova svečanost,

po stenograf. zapiskih prof. A. Bezenška. Namaljene cene tem knjigam, katerih je ostalo samo še nekoliko izstisov so sledeče:

Nauk o stenografiji I. del 75 kr.

Jugosl. stenograf 1 gld. 95 kr.

Bleiweisova svečanost 50 kr.

(58) 3—3 Dobivajo se pri
knjižari Dioničke tiskare v Zagrebu.

Klobuke

najlepše in naj-
močnejše

poleg tega pa še, kar je glavna stvar, veliko ceneje, kot povsod drugod so dobili le pri

ŠTIBERNIK-u v Celji

Rotovške ulice (Rathausgasse) št. 2

V zalogi so vedno močni klobuki domačega izdelka. Lepi izbor pravih zajčjekov kosmatih in gladkih v vseh barvah in formah. Velika zaloga trdih klobukov v različnih barvah in najnovejšega fazona, za velečast. duhovščino posebne specialitete. — Za poletni čas pravi kastorji le 45 gram. težki, boljši ko vsak slamniki, so dobili v različnih barvah in najmodernejših forme. Velik izbor srajo domačega izdelka, iz šifon, berkail, bele in pisane kolerce, manšete, zavratnice (penkle), naramniki, žepne rute, knofi za srajce, nogovice, spodnje hlače, Jäger srajce, prave in imitirane itd. Pravo garantirano angleško kavčuk-perilo, kolerci, manšete in opersniki (Forhemd), belo in pisano, popolnoma enako berkail perilu in močnejši, ko vsako drugo, ker je v sredi platno. Nakupovanje volne od ovac. Prevzamejo se tudi klobuki v barvanje in popravo. (22)

MORIC RAUCH

Rotovške ulice steklar v Celji Rathausgasse

priporoča svojo največjo zalogo vsakovrstnih steklenih in porcelanskih posod za gostilne, kavarne in dom, kakor tudi drugih steklenih, porcelanskih in glinastih izdelkov. Zalogo vsakovrstnih najfinejših oljnatih bare. Največjo izber zreal in podob vseh velikosti v okvirjih in brez njih.

Posebno pa opozarja slavno občinstvo na veliko zalogo vsakovrstnih najnovejših

svetilnic za gostilne

z izredno svetlobno jakostjo

kakor tudi od priprostitih do najkrasnejših namiznih in visečih svetilnic po najnižjih cenah.

Priporoča se tudi za vsakovrstna steklarska dela pri novih stavbah in vsprejema vse v njegovo stroko spadajoče poprave ter jih izvršuje solidno, točno in ceno.

Dečka

ki je dovršil par razredov gimnazijalnih, realnih ali meščanske šole, sprejme trgovina **Dragotina Hribarja** v Celji.

V Spodnji Hudinji so v hiši št. 11 nasproti gostilne „z Wilden Mann“ prostori, ki so jako pripravi za mizarstvo, kolarsko ali drugo enako obrt, takoj v najemščino za oddati. — Natančneje se izve v paromlinu v Spodnji Hudinji. (71) 3-2

Zahvala

Fran Skaza, posestnik tukaj se je bil zavaroval pri družbi za zavarovanje življenja **The Gresham** v Londonu za znatno svoto v mojo korist.

Ko je zavarovanec umrl je generalni zastopnik v Ljubljani gospod Gvido Zescko zavarovano glavnico meni takoj izplačal, in čutim se dolžno za to izreči mu javno svojo zahvalo in zavod **The Gresham** najto-pleje priporočati.

Šmarje pri Jelšah,

dné 1. oktobra 1892.

Ana Skaza.

Štefan Strašek

čevljarški mojster

Celje, Graška ulica

se priporoča visokočastiti duhovščini, učiteljem in sl. občinstvu za napravo najboljšega obuvala.

Velika zaloga škornjev, čevljev, opank za gospode, dame in otroke.

Naročila po meni zgotove se takoj z domačega ali inozemskega usnja najboljše kakovosti, solidno, elegantno in trajno. (72) 6-2

STEFAN BOUCON,

— stolar —

Graška ulice št. 23, CELJE

se priporoča za napravo vsakovrstnega v njegovo stroko spadajočega dela. Prevzame tudi vsako popravo stolov pletenih s slamo in žico — Cene nizke, delo solidno in trajno. (16) 12-7

Hiša na prodaj.

V Gospodskih ulicah (Herrn-Gasse) v Celji proda se hiša št. 30 z velikim dvoriščem in vrtom. Hiša je pripravna za vsako obrt ali trgovino ter se dve prodajalnici lahko napravite. Več se izve pri upravnistvu našega lista ali pa v omenjeni hiši pri osebniku. (56) 3-3

Josip Matič

Koledvorske ulice 7, Celje

Zaloga specerijskega blaga, vina, delikates, jušnega ovočja, ptičjega zobanja, mineralnih vod, in deželnih pridelkov. — Blago vedno sveže. Potreba točna in cene nizke. Zunanja naročila obrabe se s vsako povratno pošto. —————

Zaloga specerijskega blaga

Milan Hočevar

Celje, Graška cesta, 3

Velika zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, čokolade, kakao, riža, finega olja, vinskega kisa, raznovrstnega čaja, pravega ruma, slivovke sremake, kranjskega brinovca, kognac, vinskega šganja, najboljša štajerska in avstrijska vina v butilkah, malaga, madeira, sheri in raznega šampanjca, svinjake masti, masla, švicarskega in parmskega sira, ogrskih salam, sardel, sardin, makaron, jušnega sadja, sliv, lešnikov, najboljša moka, vsakovrstnih popolnoma zanesljivih semen i. t. d., i. t. d., i. t. d.

Raznovrstne mineralne vode.

Zagotavljam zanesljivo in najcenejšo potrebo vkljub vsaki konkurenci.

Tinktura za želodec,

katero prireja **GABRIEL PICCOLI**,

lekarnar „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta, je mehko, učinkujoče delovanje prebavnih organov urejajoče sredstvo. Odstranjuje težko v želodcu, krepi želodec, ter pospešuje telesno odprtje. Raspošilja jo izdelovalci v sabojčkih po 12 in več steklenic. Zaboček s 12 steklenic velja gl. 1.30, s 55 steklin. 5 kgr. teže velja gl. 5.20. Postrino plača naročnik. Po 10 kr. steklenico rasprodajajo lekarni Kupferschmid v Celji, Baumgartner in König v Mariboru, Meliter v Ptaju, Eichler, Nedved, Trakozy in Franja v Gradci. (14) 21-10

Dragotin Vanič

trgovina s suknem, platnom in manufakturnim blagom v Celji

na oglu Graške ceste in Rotovške ulice

priporoča za poletno sezono al. občinstvu in čast. duhovščini svoje bogate zalogo raznovrstnega blaga po najnižji ceni.

JOSIP HOČEVAR,

krojaški mojster,

Celje, Graška cesta št. 14.

Priporoča velečastiti duhovščini in slav. občinstvu svojo (33) veliko zalogo storjenih oblek za gospode in dečke po najnovjšem kroju in nizkih cenah.

Velik izbor sukna

iz vnanjih, kakor tudi domačih svetovno priznanih tvrdk in fabrik.

Vsako naročilo se izvrši na željo v trih dneh ter se zagotavlja trajna in solidna postrežba.